

OPONENTNÍ POSUDEK KASÁRNA KARLÍN

autor / student: David Jánský, **název bakalářské práce:** Kasárna Karlín
vedoucí práce: Ing. Vladimír Sitta, **oponent práce:** MgA. Markéta Zdebská
akademický rok / semestr: 2019 – 20 / letní, **ústav:** 15120 Ústav krajinářské architektury, ČVUT FA

zadání bakalářské práce / anotace (zdroj: portfolio studenta):

„Tématem bakalářské práce je konverze nádvoří objektu Karlínských kasáren. Nádvoří je řešeno jako veřejný prostor s návazností na objekt kasáren (té doby plánovaného justičního paláce) a vnitrobloku, které nejsou předmětem vlastní práce, ale které byly studenty koncepčně řešeny ve studii. Cílem práce je zpřesnění a dopracování studie z předchozího semestru do úrovně odpovídající dokumentaci pro stavební řízení a realizaci stavby. Od studentů se očekává schopnost zpracování všech částí dokumentace prokázaná na celkových výkresech i vybraných detailech určených vedoucím BP.“

Komentář k zadání

Kasárna Karlín není třeba představovat. Každý průměrný pražský konzument kultury zde byl v kině, na koncertě, nebo s dítětem na pískovišti. Student se tak setkal s nelehkým zadáním. Dostal za úkol tvořit v prostředí, které je nejen do velké míry vytvořené, ale také dost dobře, bez další organizace prostoru, funguje. Zdá se dokonce, že by zde mohl sofistikovaný návrh spíš uškodit, jak to ostatně můžeme sledovat v přímém přenosu na pražských náplavkách, kde se s překultivováním prostoru ztrácí živelnost a přirozenost lidského hemžení. Davidovou práci tento ostych prostupuje a dokáží si představit, že nepřidal jeho sebejistotě v dalším rozpracování. Je však nutné dodat, že je nezbytné se naučit s takovými nesnázemi, tak jako s dalšími životními překážkami zacházet a překonávat je.

Studie

Předložené portfolio studie nevystihuje myšlenky návrhu, ani postup práce. Tyto lze po hlubším prozkoumání nalézt, není však jisté, zda se nejedná pouze o individuální interpretaci pozorovatele. Pokud bych však přistoupila na to, že vidím správně nádvoří domu s industriálním nádechem, do kterého student vkládá blok industriální konstrukce, měli bychom definovaný jakýsi motiv. Rovněž lze tušit studentův dojem bezbřehosti nádvoří, kterou se rozhodl vyřešit skupinou stromů. Ty doplňují a změkčují navržené konstrukce a do jisté míry je zahalují a nabízejí emoční prožitek při procházení se v korunách těchto stromů, až dorostou do požadovaného objemu. To vše, podpořeno osvětlením fasád a přidaných objektů, může návrhu dávat jistý smysl. Nicméně tato fáze není předmětem hodnocení, jen jsem se na tomto místě pokusila, s úctou ke komisi, shrnout případná pozitiva návrhu.

Struktura

Předložená dokumentace není přehledně uspořádána, na začátku chybí obsah, dále čísla stránek, popř. jednotlivých výkresů. Výsledkem je tedy jakýsi soubor dokumentace, textů a příloh, které po rozebrání není možné poskládat zpět na své místo.

Po podrobnějším přezkoumání jsem dospěla k závěru, že je projekt členěn nejen nepřesně, ale nejspíš také podle staré vyhlášky, resp. rozhodně ne podle vyhlášky aktuální. Další podrobnosti k tomuto tématu není možné, pro velké nejasnosti, rozklíčovat.

Úplnost

V předložené dokumentaci jsou podle mého názoru více či méně dotčena požadovaná, či očekávaná témata. Jejich řazení je sice velmi nepřehledné až zmatené, nicméně autorovi nelze upřít snahu se zabývat, byť v některých případech pouze okrajově vším, čeho by se projekt mohl dotknout. Určitě je možné ocenit například variantní úvahu nad statickým řešením nově navržených konstrukcí.

Grafická úprava

Obecně velmi neúhledně zpracováno. Kóty často neodpovídají zvolenému měřítku výkresů, popř. se na jednom výkresu objevují různé velikosti kót a popisků. Někdy popis schází. Jednotlivé situace/půdorysy nesmyslně přeskakují mezi měřítka 1:500 a 1:450. Několikrát je celý obsah stránky posunut mimo předpokládané okraje. Je zkrátka znatelné, že práce neprošla vnitřní, natož vnější korekcí.

Detaily

Opět lze konstatovat, že práce obsahuje jakýsi předpokládaný výčet detailů, které popisují jednotlivé situace návrhu, nicméně jejich konkrétní provedení často pokulhává.

Například pokud v technické zprávě čtu: "Žulová dlažba 150x150, recyklována ze stávající, sejmuta a předlážděna do lože z drceného kamene fr. 4 – 8 mm se spárami maximálně 10 mm", pak nerozumím souvisejícímu detailu v jiné části práce, kde jednak spára není kreslena v uvedené tloušťce, ale je zde také psáno, že je tato dlažba spárována kamenivem frakce 4-8 mm. Myslím si, že i kamínky na nejnižší hranici uvedené frakce bude obtížné do sotva centimetrové spáry dostat, tak aby plnili svůj účel a prostor byl uživatelsky přívětivý. Nevylučuji však, že tento postup může být autorským, nebo logistickým záměrem (použití stejné frakce pro uložení i spárování). Nevím také, jak byla myšlena výsadba u stávajících fasád. Většinou se snažíme o opak, tedy zeminu na povrchu mj. kvůli odstříku dešťové vody odsunout od objektů. Neumím si představit „výsadbovou směs“ a její jakoukoliv údržbu nebo nezávislý růst tak těsně u stávajících objektů, resp. oddělenou od fasád nopovou fólií. Ani provedení tohoto detailu, kdy je zakončovací profil nopové fólie do kosmické roviny dosypán zeminou, nevidím jako příliš reálné.

Závěr

Předložená práce se nedá označit za neúplnou, nicméně jí není možné, vzhledem k mnoha nedostatkům, hodnotit příliš vysoko. Tyto jsou zjevně důsledkem nízké péče a možná i nezájmu o výsledek.

Z pozice oponenta mě tedy napadá zásadní otázka, a to zda Davida obor, který se sám rozhodl studovat, skutečně zajímá a zda bude ochoten budoucí práci obětovat více energie. Pokud ano, dokáží si představit, že je schopen většinu přítomných nedostatků odstranit.

NÁVRH HODNOCENÍ

E

V Praze dne 19. 6. 2020 zpracovala
MgA. Markéta Zdebská